

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Reinhard Haverkamp

Sporny wzór: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską wzoru „Wzór powierzchni plaży zwirowej” – międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr DM/072198–0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 lutego 2016 r. w sprawie R 2619/2014-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania w sprawie skargi oraz kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą oraz postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002.

**Odwołanie wniesione w dniu 12 maja 2016 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego
w dniu 2 marca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-3/15, Frieberger i Vallin/
Komisja**

(Sprawa T-232/16 P)

(2016/C 243/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) i Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnoszą do Sądu o:

- Uchylenie wyroku sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 2 marca 2016 r. w sprawie F-3/15, Frieberger i Vallin/ Komisja, w zakresie w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej uznał za zasadny czwarty zarzut skargi;
- W odniesieniu do postępowania w pierwszej instancji, w zakresie w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że stan postępowania pozwala na rozstrzygnięcie sprawy, oddalenie skargi jako bezzasadnej i obciążenie skarżących kosztami postępowania;
- W odniesieniu do postępowania w odwołaniu, orzeczenie, że każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący przeinaczenia argumentów podniesionych w pierwszej instancji oraz naruszenia zakazu orzekania ultra petita.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa przy wykładni art. 26 ust. 5 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa przy wykładni pojęcia przeniesienia uprawnień emerytalnych na podstawie art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania.

Odwołanie wniesione w dniu 12 maja 2016 r. przez Joségo Luisa Ruiza Molinę od wyroku wydanego w dniu 2 marca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-60/15, Ruiz Molina/OHIM

(Sprawa T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci N. Lhoëst i S. Michiels)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 2 marca 2016 r. w sprawie F-60/15;
- Obciążenie drugiej strony postępowania całością kosztów obu instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 akapit 1 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia powagi rzeczy osądzonej wyroku z dnia 15 września 2011 r., Bennett i in./OHIM, F-102/09, EU:F:2011:138.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony UNICE, CEEP i ETUC (Dz.U. 1999, L 175, s. 43), wdrażającej porozumienie ramowe ramowego w sprawie pracy na czas określony zawarte w dniu 18 marca 1999 r. przez ogólne organizacje międzybranżowe, oraz utrwalonych zasad i standardów międzynarodowego prawa socjalnego w odniesieniu do stabilności zatrudnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonego wyroku.